

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/789/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1213237913
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Edita Szabová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1213237913.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik Bratislava, a.s., so sídlom v Bratislave, Olejkárska 1, IČO: 00 492 736, zastúpený JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom, so sídlom v Bratislave, Námestie Martina Benku 9-C1, proti odporcovi: M. S. nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom V. XX, A., zastúpený opatrovníčkou Timeou Mačicovou, pracovníčkou Okresného súdu Bratislava II, o zaplatenie 50,70 eur, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č.k. 21C/67/2014-25 zo dňa 25.06.2014 do výroku o náhrade trov konania, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava II č.k. 4C/138/2012-38 zo dňa 24.06.2014 v napadnutej časti m e n í tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi na účet právneho zástupcu 16,50 eur na náhradu súdneho poplatku a 29,23 eur na náhradu trov právneho zastúpenia, spolu vo výške 45,73 eur do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia.

Žiadnemu z účastníkov nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi 50,70 eur a 16,50 eur na náhradu trov konania.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že návrhom doručeným súdu dňa 07.11.2013 sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu dlžnú sumu 50,70 eur, náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia z dôvodu, že dňa 28.04.2013 cestoval vo verejnom hromadnom dopravnom prostriedku v Bratislave na linke MHD č. 50 a nepreukázal sa platným cestovným lístkom. Odporca dlhuje navrhovateľovi cestovné 0,70 eur a úhradu (prirážku) za cestovanie bez platného tarifného vybavenia vo výške 50,00 eur.

Súdu sa nepodarilo zistiť pobyt odporcu a preto mu podľa § 29 ods. 2 O.s.p. ustanovil v konaní opatrovníčku.

Po vykonanom dokazovaní mal súd za preukázané, že odporca ako cestujúci bol povinný zaplatiť cestovné a na vyzvanie sa preukázať platným cestovným lístkom. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že sa platným cestovným lístkom nepreukázal, na základe čoho mu vznikla povinnosť zaplatiť cestovné 0,70 eur a pokutu vo výške 50,00 eur, t.j. spolu sumu vo výške 50,70 eur.

V súvislosti s rozhodnutím o náhrade trov konania súd poukázal na ustanovenia § 142 ods. 1; § 150 ods. 2 O.s.p. a uviedol, že navrhovateľovi, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal voči neúspešnému odporcovi náhradu trov konania. Nakoľko je však vyššie uvedená právna vec drobným sporom, súd v

zmysle § 150 ods. 2 O.s.p. náhradu trov konania primerane znížil, a to tak, že navrhovateľovi priznal náhradu trov konania vo výške zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške 16,50 eur. Hoci si navrhovateľ uplatnil okrem náhrady trov konania predstavujúcej zaplatený súdny poplatok aj trovy právneho zastúpenia vo výške 87,88 eur, čo predstavuje spolu trovy konania vo výške 104,38 eur (viac ako dvojnásobok dlžnej sumy), takéto trovy konania sú neprimerané voči pohľadávke 50,70 eur, a teda je dôvodné náhradu trov konania v uvedenom rozsahu znížiť. Je tiež potrebné uviesť, že navrhovateľ obdobné nároky uplatňuje vzorovou žalobou, v ktorej sú menené len identifikačné údaje odporcu, dátum jazdy bez platného cestovného lístka a variabilný symbol. Príprava týchto žalôb je rutinná činnosť nevyžadujúca žiadne odborné znalosti. Pokiaľ aj napriek tomu navrhovateľ splnomocnil na prípravu žaloby advokáta, takýto postup je nanajvýš neúčelný a teda neúčelne sú vynaložené aj tým vzniknuté trovy konania.

Proti rozsudku, do výroku o náhrade trov konania navrhovateľovi, podal navrhovateľ odvolanie prostredníctvom právneho zástupcu, podaním zo dňa 07.07.2014. Uviedol, že považuje zníženie trov konania na základe § 150 ods. 2 O.s.p. za nesprávne. Podľa jeho názoru neboli splnené podmienky na primerané zníženie trov konania. V zmysle dôvodovej správy k novele Občianskeho súdneho poriadku, účinnnej od 15.10.2008, sa pristupuje k zníženiu trov, ktoré sú voči pohľadávke v drobných veciach neprimerané. V týchto konaniach najmä trovy konania predstavujú niekoľko násobne vyššiu sumu, ako je samotná pohľadávka. V súlade s dôvodovou správou možno podľa názoru navrhovateľa ust. § 150 ods. 2 O.s.p. aplikovať len v prípade, keď trovy konania predstavujú niekoľko násobne vyššiu sumu ako je samotná pohľadávka. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa je v rozpore so zásadami uvedenými v dôvodovej správe k novele O.s.p.. Poukázal na niektoré rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave v obdobných veciach, ktoré zmenili rozhodnutie prvostupňového súdu a navrhovateľovi priznali uplatnené trovy konania z dôvodu, že nemožno znížiť trovy konania len s odôvodnením, že ide o drobný spor. Ďalej poukázal na Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady ES č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, pričom deklaruje, že neúspešná strana by mala naďalej znášať trovy. Nie je správny ani záver súdu v časti, ktorou mu nepriznal náhradu trov za úkon prevzatia a prípravy veci, pretože ide o zákonne uplatnený nárok na odmenu. Cieľom konania je vymoženie pohľadávky s čo najnižšími nákladmi a preto sú opodstatnené všetky trovy konania uplatnené v žalobnom návrhu. Navrhovateľ ďalej poukázal na to, že trovy právneho zastúpenia priznané súdom v predmetnej veci nepokrývajú ani náklady právneho zástupcu za poskytovanie právnych služieb. Rozsah zníženia priznaných trov konania navrhovateľ považuje za odporujúci dobrým mravom. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi súdny poplatok 16,50 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 87,88 eur za 3 úkony po 16,60 eur, spolu s režijným paušálom 7,81 eur a DPH.

Opatrovníčka odporcu sa k podanému odvolaniu nevyjadřila.

Krajský súd ako súd odvolací podľa § 10 ods. 1 O.s.p., preskúmal vec v napadnutej časti podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je čiastočne dôvodné.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 150 ods. 2 O.s.p., ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

V danom prípade si navrhovateľ v konaní pred súdom prvého stupňa uplatnil náhradu trov konania v celkovej výške 104,38 eur, z čoho suma 16,50 eur predstavovala zaplatený súdny poplatok za návrh a zvyšok 87,88 eur predstavovali trovy právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby.

Ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p. umožňuje súdom nepriznať alebo znížiť trovy konania v drobných sporoch, ak sú neprimerané voči pohľadávke. Prvostupňový súd navrhovateľovi za právnu pomoc nepriznal žiadnu náhradu trov konania s poukazom na to, že uplatnené trovy predstavujú viac ako dvojnásobok žalovanej istiny a navyše ide o tzv. formulárovú žalobu. Aj podľa názoru odvolacieho súdu výška uplatnených trov je neprimeraná žalovanej pohľadávke a ich zníženie nie je v rozpore so zámerom zákonodarcu uvedeným v dôvodovej správe k novele Občianskeho súdneho poriadku. Považuje však za neprimerane tvrdé navrhovateľovi vôbec nepriznať náhradu za právnu pomoc, pretože je nesporné, že právny zástupca urobil nejaké úkony a vznikli mu s tým aj náklady. Pri výške náhrady za právnu pomoc odvolací súd prihliadol okrem výšky žalovanej pohľadávky aj na skutočnosť, že ide o právne aj skutkovo nenáročnú vec a obdobné nároky navrhovateľ uplatňuje v desiatkach iných vecí. Sú preto správne závery prvostupňového súdu, že ide o tzv. formulárovú žalobu, v ktorej sa len menia identifikačné údaje odporcov. Rovnako aj obsah podaného odvolania je v obdobných veciach úplne rovnaký. Je preto vždy nutné prihliadať v takýchto veciach aj na účelnosť vynaložených nákladov na právnu pomoc. Odvolací súd posúdil ako primeranú náhradu priznanie polovice odmeny za dva úkony - prevzatie zastúpenia a podanie žaloby na súd, za ktoré podľa vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. prináleží odmena vo výške 16,60 eur s paušálnou náhradou 7,81 eur a DPH vo výške 20 %, (4,82 eur), t.j. spolu v sume 29,23 eur za každý úkon, čo je spolu 58,46 eur. Polovičná hodnota týchto dvoch úkonov teda predstavuje hodnotu jedného úkonu vo výške 29,23 eur, čo odvolací súd považuje za primeranú odmenu v tejto veci. Súčasne navrhovateľovi priznal náhradu za súdny poplatok v čiastke 16,50 eur. Spolu mu tak priznal sumu 45,82 eur, ktorá je primeraná výške žalovanej pohľadávky. Ostatné náklady musí znášať navrhovateľ zo svojho, pretože je len na účastníkovi konania, aby v drobných sporoch vzhľadom na možnosť zníženia, resp. nepriznania neprimerane vysokých trov konania súdom, zväžil potrebu svojho zastupovania v spore advokátom.

Okrem toho odvolací súd uvádza, že za úkon označený ako pokus o zmier, nie je možné priznať trovy právneho zastúpenia v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z., keďže nejde o úkon v konaní pred súdom a navyiac, nejde ani o trovy účelne vynaložené na uplatnenie práv navrhovateľa v súdnom konaní.

Zníženie priznaných trov konania navrhovateľovi neodporuje citovanému Nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady ES, pretože odporca ako neúspešný účastník konania bol zaviazaný na náhradu trov konania navrhovateľovi, avšak v zníženej výške s prihliadnutím na predmet sporu a jeho výšku. Pokiaľ súdy v niektorých iných súdnych konaniach rozhodli vo veci odlišne, treba zohľadniť skutočnosť, že aplikačná prax súdov v súvislosti s ustanovením § 150 ods. 2 O.s.p. je pomerne krátka a bude vecou Najvyššieho súdu SR, aby rozdielne rozhodnutia súdov nižšieho stupňa prejudikoval zjednocujúcim právnym názorom.

Z uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 220 O.s.p. zmenil len čiastočne rozsudok v napadnutej časti a navrhovateľovi priznal zníženú náhradu trov právnej pomoci.

Pokiaľ ide o trovy odvolacieho konania, o týchto odvolací súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., pričom dospel k záveru, že na tieto navrhovateľ nemá nárok, nakoľko bol v odvolacom konaní úspešný len čiastočne (uplatňoval si trovy právneho zastúpenia za tri úkony a boli mu priznané trovy len vo výške polovice dvoch úkonov, čo je v číselnom vyjadrení výška odmeny za 1 úkon). Preto žiadnemu z účastníkov náhrada trov odvolacieho konania nebola priznaná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.